

האיחוד

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: חג חנוכה (ב)

ההפטרה: כה אמר (עמוס ב)

פרשת וישב - שבת מברכיין

ראש חודש טבת יחול אי"ה בימים שבת וראשון מולדו בליל שבת בשעה 22:29 ו-13 חלקים

"וישראל אהב את יוסף מכל בנאי כי בן זקנים הוא לו..." (כ"ו, א)

"בן זקנים" – תרגם אונקלוס "בר חכים הוא ליה" שהיה מלא בחכמה, שכל התורה שלמד יעקב אבינו מ"שם ועבר" מסר לבנו יוסף (רש"י).

ומסביר "בעל הטורים": "זקנים" בגמטריה "רז", לומר שמסר לו כל רזי תורה.

ללמדנו שעיקר המשך נצחיותו של עם ישראל אלו הבנים לומדי התורה, שבזכות לימוד תורתם עם ישראל חי וקיים.

גם היוונים אסרו על היהודים ללמוד תורה וכל מטרתם היתה "להשכיחם תורתך" וע"י כך להחשיך את עולם התורה ח"ו. לכן עיקר ענינו של חג החנוכה הוא להוסיף עוד ועוד בלימוד התורה ולהפיצה ברבים כדי לפאר את העולם באור התורה.

ואמרו חז"ל בגמרא (שבת כג, רש"י) "הרגיל בנר חנוכה הוי ליה בנים תלמידי חכמים" ונאמר "הרגיל" ולא "הזהיר", לומר שמהדר ועושה יותר מהמצווה כשיטת בית הלל שמוסיף והולך בכל לילה נר נוסף (ולא כפי הדין להדליק נר אחד בכל לילה).

וכפי שנרות חנוכה מרבים אור ומאירים לרשות הרבים כן יזכה המהדר בהדלקתם בבנים תלמידי חכמים שיאירו בתורתם את העולם. (ע"פ ס' מאיר בת עין עמ' 552 למקובל רבי מאיר ביקיאל, אמרי נועם להגר"י אברג'ל ח"ב)

"...ויעלו את יוסף מן הבור ומכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף" (כ"ו, כז)

מסביר בעל "מגלה עמוקות" (אופן סורג) שהטעם שפרשת מכירת יוסף תחול תמיד בחנוכה היות שבימי היוונים נתחדש (=קיסר שוב) עוון מכירת יוסף, ש"אנטייכוס" עולה בגמטריה "יוסף" וכן גזרו עליהם היוונים שיכתבו על קרן השור שאין להם חלק באלוקי ישראל [ששור הוא בבחינת יוסף כפי שברכו יעקב אביו]

שבעוון שנאת חנם ששנאו האחים את יוסף נתגלגלה מכירתו וירידתו למצרים, ונגזר עליהם כיבוש היוונים וגזירותיהם וגם ביהמ"ק השני נחרב בעוון שנאת חנם והתוצאות המרות שבאו בעקבותיו, ללמדנו כמה שנאת חנם מקלקלת והורגת טובים ורעים ומעוררת שוב ושוב את הקטרוג. (זרע שמשון עמ' קסח-קסט)

צפירת ההצלה

מעשה שהיה

כשהבטתי ביומני גיליתי שחג החנוכה חג האור קרב ובא, החלטתי שאפילו במחנה העבודה בלב גרמניה בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, עלינו להדליק נרות חנוכה. אולם על שתי בעיות עיקריות היה עלינו להתגבר, צריך היה להשיג שמן ולמצוא מקום שממנו לא יראה אור הנרות שנדליק.

בבית החרושת שבו עבדנו לא היה מחסור בשמן, אך הבעיה הגדולה הייתה כיצד להבריח ולו כמה טיפות אל צריפנו, לקראת יום שני בערב שהוא ליל ראשון של חנוכה. אמנם ידענו שאין אנו חייבים ע"פ וההלכה לסכן את חיינו לשם קיום המצווה, אך אצל רבים מאתנו פעל

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:24-8:28

כניסת שבת: 4:17 יציאת שבת: 5:08 יציאת שבת: 5:39

ערבית בציבור אחרי ההדלקה אך אין זה מעכב (חז"ר עמ' מז). אבל המדליקים בחוצות העיר אע"פ שמתאסף ציבור רב, מדליקים ללא ברכה [אבל ברחבת הכותל מדליקים בברכה] וליקויי שם עמ' רנז, רנזו. יד. המתארח אצל משפחה וכיו"ב ואוכל ושותה על חשבון המארח ללא תשלום יוצא בהדלקת נרות של המארח, ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהדליק בחדרו אינו רשאי לברך (שם עמ' קטז). סו. אם הבעל מתארח בבית מלון בחנוכה לרגל עסקיו ואשתו נשארת בבית, הוא יוצא בהדלקה שמדליקה בבית, ואינו יכול להדליק במלון עם ברכה (וילק"י חטקה ע"מ קכה, תורת מועדים לגר"ד יוסף פ"ב ס"ד) [הטעם: מצות נרות חנוכה היא מצוה איש ביתו ונגרר אחר ביתו (ספ)]

אך אם הבעל ואשתו וילדיהם מתארחים בבית המלון או רווק המתארח (ואין מי שמדליק עליו בבית) הרי: * אם מדליקים בחדרים מדליקים בברכה (תורת מועדים שם, מעיין לומר ח"ג סי' כב, וילק"י חטקה נח ע"מ תקה) * אם מדליקים בלובי או בחדר האוכל כפי שמצוי (שהנהלת בית מלון מתנגדת להדלקה בחדרים מחשש לשריפה) אזי האורחים משתתפים ביניהם במחיר נרות/שמן ההדלקה או שיעבשו מבעלי המלון שיזכו להם חלק בשמן נרות לכל האורחים וידליקו שם בהדלקה מרכזית ואחד יברך וילק"י שם, מעיין לומר פ"ז סי' מד) אך אם יחיד מחליט להדליק לעצמו משלו בנוסף להדלקה המרכזית ידליק בלא ברכה (וילק"י שם ע"מ קיד, מעיין לומר שם) [אם הבעל ואשתו מתארחים במלון וילדיהם הגדולים נשארים בבית ומדליקים נרות חנוכה, ההורים יוצאים בהדלקת נרות זו] (מעיין לומר סי' מה).

סו. **הדלקה בערב שבת** * יקדים להתפלל מנחה לפני ההדלקה, מ"מ אם לא התאפשר לו, לא יתפלל ביחידות אלא ידליק וילך להתפלל מנחה בציבור (הליכות עולם ח"ב ע"מ סח)

* **סדר ההדלקה**: מדליק נר חנוכה [צריך שיהא בו שיעור שידלקו הנרות עד חצי שעה אחרי צאת הכוכבים היינו עד 5:20 בערב, ומינימום שנה אחד יהיה בשיעור זה, ולכן הנרות הצבעוניים לא מתאימים להדלקה בער"ש] ואח"כ נרות שבת, ואם הזמן מצומצם אחר שהדליק נר אחד של חנוכה, יכולה האישה להדליק נרות של שבת (נכ"א וי"א ש"כ כה"ח סי' תרע"א ס"ק עט).

ז. הנוהג להדליק נרות חנוכה ליד דלת ביתו [כגון: מקומה רביעית ומעלה] בער"ש עדיף שידליק בחלון ביתו הפונה לרשות הרבים בגלל שיש בעיה של רוח בכל פתיחת דלת שיכולה לכבות את הנרות בשבת וכן קיימת בעיה להזיזה אח"כ (ד. ע. עיין חז"ר עמ' קפ"א, לה).

יח. חנוכה בשבת: חנוכה שידלקו בה נרות חנוכה [בין בשמן בין בנרות] בליל שבת אסור לטלטלה בשבת כשהם דולקים (ש"ע סי' רעט ס"א) אבל משכבו יהיה מותר לטלטלה באופן הבא:

[אמנם שולחן ערוך (סי' רעט ס"א) כתב שמנורה של פרקים (חלקים מחוברים) או של חריצים ודומה לשל פרקים אסור לטלטלה מחשש שאם יפלו יתפרקו וירכיב ויעבור עם איסור בונה, יש לומר שבזמננו הפמוטים והחנוכיות עשויות מחלקים מחוברים ע"י ברגים ולכן גם שיפלו הם לא יתפרקו לכן לא חוששים לגזרה זו (מק"צ סי' קי"א ס"ק מה, פסקי תשובות לגר"ש רבינו צבי) רעט ס"א שנת המלכה גלאון חיים יוסף אברג'ל סי' רעט ס"ד, ש"ת אגרות משה פנישטין לור"ח ח"ה סי' כב ס"ק טז, וכן נראה ממשמעות לשון של חזון עובדיה גלאון עובדיה יוסף ח"ו עמ' קמז-קס"א שנת המלכה גלאון חיים יוסף אברג'ל סי' רעט ס"ד, וכן נראה מהלכות שבת גלאון הרב אופיר מלכ"ח ח"ב עמ' קטז, עיין ש"ע הרב סי' רעט ס"ק טז, ג].

* שמתנה מערב שבת שיטלטל את החנוכיה אחר שיכבו הנרות [בכל חנוכיה] (ש"ע סי' רעט ס"ד, חז"ר ע"מ קמז, וילק"י שבת סי' רעט ס"ד).

יט. **במוציא שבת**: בביה"כ מדליקים נר חנוכה ואחר כך מבדילים (ש"ע סי' תרפ"א ס"ב) ובבית מבדיל ואח"כ מדליק נר חנוכה (ש"ע סי' רעט ס"א, ס"ה ס"ק ז) והנהגים להוציא שבת בזמן רבינו תם ינהגו כן גם בשבת זו וידליקו רק אחר זמן ר"ת (ל"ז אלעזר ח"ט ס"ג, חז"ר עמ' קפ"א).

כ. **תפילות**: * בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון שבימי החנוכה אומרים "על הניסים" ואם שכח ונזכר קודם שברך "השם" ב"ברוך אתה ה'" שאחר "על הניסים" יחזור ל"על הניסים", ואם נזכר לאחר מכן אינו חוזר, (ש"ע סי' תרפ"א ס"א). ונכון לאומרו בסוף התפילה היינו בתפילת 18 כשמיסיים "אלוקי נצור" ובברכת המזון ב"הרחמנים" (בהגמ"ח שם). * בתפילת שחרית מוסיפים הלל שלם בברכה (ש"ע סי' תרפ"א ס"א). נשים פטורות מלומר הלל ואם רוצות לומר אזי תאמרנה בלא ברכה (חז"ר חטקה עמ' רנז). * החל ממנחה של ערב חנוכה בכל תפילות חנוכה אין אומרים תחנון ונפילות אפיים.

כא. אין להשאיר את נרות חנוכה דולקים ללא השגחה בכל מצב בין בבית הכנסת ובין בבית משום פיקוח נפש, ששרפות פרצו מהנרות וגבו קורבנות בנפש ה'.

מיני תפילות באשדוד בביה"כ היכל בני אסרף רח' העצמאות 3 אזור סיטי בימים א-ה :
מיני מנחה: 4:15, 12:40 מיני ערבית: 5:15, 6:30, 8:15 ו-9:15

בכל מוצאי שבת מתקיים שידור לוויין של שיעורי של הרה"ג מאיר מזוז שליט"א ב-8:30 בביה"כ שלום ורינה רחוב בעל הגם 40 אזור ז אשדוד

ראוי לקבוע את זמן מנחה ביום יום שישי הבא (ערב שבת פר' מקץ) בצהריים בגלל הדלקת נרות

משרדי "האיחוד" טל': 08-8644452 דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

דחף לא מוסבר לנהוג במסירות נפש למען המשך ניהול חיינו היהודיים, גם בתנאים הקשים שבהם היינו נתונים. כיוון שהיינו שרויים בדיכאון רוחני וגופני הרגשנו כי נר חנוכה קטן אחד יכול לחמם את נפשותינו ולהחדיר בנו תקווה, אמונה ואומץ לעמוד מול האתגרים והניסיונות שלפנינו. החלטנו להטיל גורל והאיש שיעלה ראשון יצטרך להשיג את השמן, השני יהיה אחראי להסתיר את השמן עד ליום שני בערב וכך כל אחד ותפקידו. יצאתי חמישי בגורל והיה עלי לדאוג לפתילות, הראשון שעלה בגורל מילא את תפקידו להפליא, הוא הצליח לשכנע את מנהל העבודה השנוא כי המכונה שלו תיטיב לעבוד אם ישמנה בקביעות מדי בוקר, לשם כך הוא קיבל צנצנת שמן מכונות משובת. וכך היה לנו שמן שתפס מקום מכובד וגלוי בארגז הכלים וכך גם נפתרה בעיית הסתרתו.

בהגיע יום שני לפנות ערב, שמתי את השמן בקופסא של משחת נעליים, הוצאתי כמה חוטים משמיכתי הדקה והפכתים לפתיל, הכול היה מוכן. התיישבתי לאכול בחיפזון והזמנתי את החברים להשתתף בהדלקת נר ראשון של חנוכה, לפתע נזכרתי כי שכחנו לדאוג לגפרורים, לחשתי לאחד מחברי: "על כל אחד להשאיר מעט מרק". וכך תוך חמש דקות הוחלפו חמש מנות מרק בסיגריה שהוענקה לממונה על המטבח תמורת השאלת קופסת גפרורים ללא שאלות מיותרות. ברכת את שלושת הברכות והדלקתי נר חנוכה קטן שהבהב מתחת לדרגש, כל דרי הצריף השתתפו בהדלקה וזמזמו יחד שירי חנוכה. לנגד עינינו צפו ועלו מראות מלילות חנוכה עם הורינו ועם נשינו וילדינו שכולם נאספים סביב חנוכיות הכסף היפות ושרים בשמחה "הנרות הללו" ו"מעוז צור" ודמעות ירדו על לחיינו הנפולות. אח"כ התיישב כל אחד על דרגשו שהוא שקוע במחשבות של נוסטלגיה, לרגע היה נדמה כי שום דבר אינו חשוב בעינינו באותם רגעים מלבד אור הנר הקטן המרצד. לפתע נשמעה צעקת "הקשב"! שהחזירה את כולנו בבת אחת למציאות המרה והמסויטת, וזינקנו לעמידת דום. המפקד האכזרי צמד ליד הדלת בדממה, כפי שנהג לעשות לעיתים קרובות בביקורי פתע שבהם חיפש תירוץ ולו הקלוש ביותר כדי להצליף במגלב שבידו, לפתע הוא עיקם את אפו וצרח: "מה קורה פה? אני מריח ריח של שמן שרוף!" ליבי חדל מלפעום, הגנבתי מבט אל נר החנוכה הקטן בשעה שהמפקד הנאצי וכלבו החלו לצעוד בין הדרגשים, מחפשים את השמן הבוזר. לא העזתי להתכופף ולכבות את הנר ברגלי פן ירגיש הכלב בתנועתי ויקפוץ עלי, סקרתי בחטף את הפנים החיוורות שסביבי, גם המפקד בחן את פנינו והביט לתוך עיני כל אחד ואחד מאתנו, בעוד רגע הוא יגיע לשורת הדרגשים שלנו ואז... שום דבר לא יצילנו מידי.

אך פתאום... נשמעה צפירת התרעה על התקפה אווירית. באותו הרגע כובו כל אורות המחנה, במהירות הבזק כיביתי ברגלי את הנר ועל פי ההוראות פרצנו כולנו החוצה. "עוד תהיה חקירה! עוד תהיה חקירה!" צווח המפקד בתוך הרעש וההמולה שיצרו האזעקות והאסירים הרצים למגרש המסדרים, אך אני לא דאגתי עוד.

בעבורנו היה זה נס חנוכה ממש, שוב ראינו את יד ה' גם בתוך מחנה העבודה הזה. בחוץ, בלילה הקר כקרת, דלקו הכוכבים הנוצצים וכשהרעש של מפציצי בעלות הברית מעל ראשנו הוספתי להרהר בליבי את נוסח הברכה "...שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה"

הלכות חג חנוכה [ב]

פינת ההלכה

זמן ההדלקה - הדלקת נרות חנוכה תחל מ"יום ראשון בלילה" הקרוב.
א. זמן הדלקת נרות חנוכה הוא בצאת הכוכבים, [בכל הימים ב- 4:50-4:49] (ש"ע סי' תרע"ב סי"א, משנ"ב סי"א, כה"ח סי"ב, כ"ח"ח פ' ויטק סי' ע"ד) ונמשך זמנה עד כחצי שעה לאחר צאת הכוכבים וכל זה לכתחילה. אבל בדיעבד מדליק כל הלילה (ש"ע סי' ג). ואם בא בלילה ומצא את בני ביתו ישנים

[ולא הדליקו בני הבית נרות אף שהיו צריכים להדליק ולפטור אותן] (בשער מ"ן ח"א עמ' קט) טוב שיעורר אחד מהם ואז יברך וידליק, ואם אי אפשר להעיר אף אחד אעפ"כ יברך וידליק (חז"ע תוס' לגר"ע יוסף עמ' סד).
ב. לפני ההדלקה יתפלל תפילת ערבית, אבל אם הוא חושש שאם יתפלל ערבית תחילה יעבור זמן ההדלקה לכתחילה [חצי שעה מצאת הכוכבים] ידליק לפני תפילת ערבית (כס"ח סי' תרע"ב סי"ב, ח' מג"א סי"ק ה, עיין תורת מועדים סי' ד ס"ה, מ"ן החיד"א מחזיק ברכה סי"ג, משנ"ב סי"א). כשמתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים, יחזור על קריאת שמע בצאת הכוכבים ואח"כ ידליק נרות (עיין חז"ע עמ' ע"א, עיין משנ"ב סי' תרע"ב סי"א).
מ. הרואי שיכנו את השמן והפתילים בחנוכיות קודם שהולך לבית הכנסת כדי שהיה מוכן תכף שיבוא אחרי תפילת ערבית להדליק, שאם יעשה כן רק אחרי חזרתו מהתפילה ודאי יעבור עיקר זמן ההדלקה (משנ"ב ס"א סי"א).

ג. שיעורי תורה קבועים המתקיימים בביה"כ יש חשש שאם ילכו להדליק נרות חנוכה לא יחזרו, יש לקיים את השיעור כרגיל ובסימו יזכירו לציבור להדליק נרות חנוכה. (ס"ס עמ' ע"ג). ומנהג שנהגו בכוללים להפסיק את לימודם ב-4:00, ומתפללים מנחה וערבית כדי להדליק נרות בצאת הכוכבים, זהו מנהג המיוסד על אדני פז ואין להרהר אחריו (חז"ע עמ' ע"ה) [וישתדלו להשלים את הלימוד] (ילק"ו תוס' ח' א"א סי' ד).
ד. אין להקדים את ההדלקה קודם צאת כוכבים [או קודם שקיעת החמה לאשכנזים הנוהגים כן] אפילו בשעת הדחק, אבל כשחושש שיתבטל מהמצוה מותר להדליק בלא ברכה מפלג מנחה והלאה [45-3:46] ועדיף שימנה משהו כשלוחו שידליק במקומו בצאת הכוכבים (תורת מועדים לגר"ד יוסף סי' ד ס"ב-ג ובהערה) ובערב שבת, שאי אפשר אחרת, מותר להדליק בברכה מפלג מנחה והלאה (ס"ס).

ה. **אופן ההדלקה:** בלילה הראשון ידליק את הקיצוני הימני (שכלפיו) ובלילות הבאים יוסיף נרות לשמאל, וההדלקה מהנר החדש (השמאלי ביותר) לימין (ש"ע סי' תרע"ב סי' ס"ה).
ו. אסור למדליק להתחיל לאכול סעודה עם פת [ה"ה עוגה] מעל 50 גר', לישון או להתחיל במלאכה חצי שעה קודם הדלקת נרות, ואם ביקש מחברו שיוזכר לו להדליק בזמן מותר. (תורת המועדים סי' ו סעי' ב-ג וילק"ו ח"ה עמ' ר"א). וכן אסור להתחיל ללמוד בהגיע זמן ההדלקה (חז"ע עמ' ס"ח). א"כ זה שיעור לרבים ואם ילכו להדליק לא יחזרו לשיעור (ס"ס עמ' ע"ה). אך לאישה ולילדים מותר לאכול קודם הדלקת נרות ובפרט אם הבעל מאחר לבוא ובלבד שיש צורך בדבר, ואם נהגה האשה להחמיר בזה, תמשיך במנהגה (הלכות עולם ח"א עמ' ס"ג סי"ב) [ומ"מ אם מינה הבעל את אשתו להדליק נרות יש לומר שדינה כאיש] (ע"פ הג"ל, ילק"ו תוס' ע"ג עמ' רסד).

ז. צריך שיתן שמן בנרות החנוכה כשיעור שיידלק לפחות חצי שעה, וכן אם מדליק בנר שעווה צריך שיהא בו שיעור שיידלק חצי שעה (ש"ע סי' תרע"ה סעי' ב').
ואם אחר שבידו והדליק הרגיש שאין שמן כשיעור בתוך הנרות, יכבה אותם ולאחר שיוסיף שמן עד כשיעור, יחזור וידליק בלי ברכה. (ילק"ו ח"ה עמ' רכב).
אם אחר שהדליק נרות חנוכה בברכה, הנרות כבו בשוגג קודם שעברה חצי שעה, אין חובה להדליקם שוב (ש"ע סי' תרע"ב סי"ב). והמחמיר לחזור ולהדליקם בלא ברכה שימשיכו לדלוק תבוא עליו ברכה (משנ"ב סי"א כז, כ"ח"ח סי"ט, ילק"ו סי' תרע"ה סי"ב).
ח. לפני שמברך יכוון ידו מול הנר שרוצה להדליק ראשון (שמאל) כדי שיפגע בו תחילה ולא יצטרך להעביר על המצוות (משנ"ב סי' תרע"ב סי"א).

ט. לפני ההדלקה מברך "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים לאבותינו", ובלילה הראשון מוסיף גם "שהחיינו" (ש"ע סי' תרע"ב סי"א) ואם לא ברך "שהחיינו" בלילה הראשון מברך בלילה השני, או כשיזכור בשאר הלילות בזמן ההדלקה [בתוך חצי שעה להדלקה] (ס"ס, משנ"ב סי"ב) ואם לא היה בביתו בלילה הראשון ואשתו הדליקה עברו וברכה את כל הברכות, בלילה השני כשבא להדליק צריך לברך גם "שהחיינו" (חז"ע עמ' כ"ח). [מדובר באופן שבליילה הראשון לא היה נוכח בשום הדלקת נרות חנוכה (שהתכוון לצאת ידי חובה כשהיה שם) שאם כן אינו מברך שהחיינו בלילה השני (כס"ח סי' תרע"ב סי"א טו)].
י. כשמדליק את הנרות צריך להקפיד שהאש תאחז ברוב הפתילה לפני שמסלק את ידו (כס"ח סי"א ג), ולאחר הדלקת הנר הראשון יכול לומר "הנרות הללו" (ש"ע סי"ג, משנ"ב סי"א ח).

יא. אם שכח לברך על הדלקת נרות חנוכה, כל זמן שלא סיים להדליק נרות ההידור, אפילו לא נשאר אלא נר אחד של ההידור, יברך אז את כל הברכות. ואם הדליק את כל הנרות, אפילו עדיין לא הדליק את ה"משמ" לא יברך עוד "להדליק נר חנוכה" אלא יברך "שעשה ניסים" [ו"שהחיינו" בלילה הראשון] בלבד (משנ"ב סי' תרע"ב סי' ד, כ"ח"ח ויטק סי"א ט"ז, ילק"ו תוס' סי' תרע"ב סי"א).
יב. הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בחצי שעה שאחרי הדלקת הנרות (ש"ע סי' תרע"ב סי"א משנ"ב סי"א ד) [והטעם להיכר שלא תבואנה להשתמש בנרות (משנ"ב ס"א) המלאכות האמורות האסורות כתפירה וסריגה (חז"ע עמ' יב) כביסה ושאר מלאכות האסורות בחול המועד (רא"י ש"ס עמ' יז), אבל ביטול ואפיה ושאר צרכי אוכל נפש מותרים (חז"ע ס"א)].
יג. **ויספרו בניסי ה'.** (קצ"ע גנ"פ סי' קלט סי"א).

יג. הנוהגים במסיבות הנוערות באולמות בליל חנוכה להדליק נרות חנוכה עם ברכה בשם ומלכות משום פרסומי ניסא ומשמיעים בהם דברי תורה, יש להם על מה שיסמכו וטוב להתפלל שם